תולדות משפחת

MAYER מאיר

אלקה ומשה יצחק הלוי

גן אירועים קיבוץ שפיים

כב בניסן תשס"ו 20.04.2006

מוקדש ליקירתנו רבקה - רגה מאיר
שעשתה הכל להצלת המשפחה ונרצחה
על ידי הנאצים בלבוב 1 ביוני 1943

תוכן העניינים

1. הקדמה ---------- 1
2. "תולדות המשפחה" מאת עמוס ---------- 2
3. מפת בוריסלב ---------- 30
4. "זכרונות" ספרו של דוד חנן ---------- 38
5. "חיי בעקבות שורשיי" פרקים מתוך ספרה של דודה שושנה ---------- 62
6. סיפורו של חיים (אימק) ---------- 80
7. סיפורו של זאב (זיגו) ---------- 82
8. סיפורו של אליהו (ארוש) ---------- 92
9. סיפורה של יפה ---------- 93
10. סיפורה של עדה ---------- 95
11. "לזכרה של דודה רבקה/רגה" מאת עדה ---------- 102
12. סיפורה של לאה ---------- 109
13. "יום גורלי בלבוב" מאת שמואל ---------- 110
14. "זכרונות ממינכן" מאת שמואל ---------- 112
15. עץ המשפחה ---------- 113
16. ספר כתובות
17. מצגת די וי די : 1. הכנס המשפחתי 2006
    2. כנס בני הדודים 2004
    3. "תולדות המשפחה"
    4. "יום גורלי בלבוב"

תולדות משפחת MAYER מאיר

1800 - 2005

ביירן - לבוב - בוריסלב - ישראל

ערך והפיק: עמוס מאיר

תולדות משפחת מאיר Mayer

הסיפור הבא מנסה להביא לידיעת הדורות הבאים את עיקרי הדברים הקשורים לשורשי המשפחה וקורותיה בתקופות השונות, ונתחיל בשם המשפחה שלנו-Mayer.

א מקורות השם מאיר Mayer

לשם Mayer יש שני מקורות: האחד יהודי והשני גרמני. בתרגום מילולי מגרמנית, המונח הוא "חקלאי".
השם Mayer מופיע באיותים שונים ומופיע לראשונה בכתובים במאה ה-13 בצרפת, ולאחר מכן בגרמניה ומזרח אירופה. הוא מופיע גם בטורקיה כ-Mayor ובצפון אפריקה כ-Merito.
במקורות היהודיים הוא נגזרת של השם"אור" כמו שמות רבים אחרים: אורי,מאיר,מאירי, יאיר, נהוראי ועוד. בתקופת התלמוד היה ידוע רבי מאיר שהיה שופך אור על ההלכה.

אנשים ידועים בעלי שם המשפחה: MAYER
דוד מאייר היה היהודי הראשון ששרת בממשל של באדן בגרמניה במאה ה-19.
רנה מאייר - מדינאי יהודי צרפתי ששרת בממשל הצרפתי במאה ה-20.
לואיס ברט מאייר הנשיא הראשון של חברת הסרטים הגדולה "מטרו גולדין מאייר" (MGM), שגוייס ללא ידיעתו ושובץ כייחוס משפחתי בעת החיזור של דוד שמואל אחר שושנה.

רנה מאייר

ונמשיך לעיר בוריסלאב, שבה חיה משפחתנו במשך כחמישה עד ששה דורות, בערך 100 עד 120 שנה.

ב בוריסלאב Borislav / Boryslaw

בוריסלאב היא עיר במחוז דרוהוביץ במערב אוקראינה. עד מלחמת העולם השנייה גליציה המזרחית, פולין.
בתחילת המאה ה 19 הייתה בבוריסלאב קהילה יהודית קטנה שהייתה קשורה לקהילת דרוהוביץ.
בשנת 1860- 1900 מתפתחת העיר בקצב מהיר ומספר התושבים מגיע ל-12.000 איש, מתוכם כ-8.000 יהודים.
הוקמו בית כנסת ובתי מדרש, בתי ספר, בית מרחץ, אגודות צדקה, גמילות חסדים, ביקור חולים, הכנסת כלה, לינת צדק, וקודש בית עלמין - בקצור, קהילה יהודית עצמאית ותוססת.
בהמשך הוקם בית ספר עברי משלים לילדים שלמדו בבתי הספר הכלליים וב-1910 נחנך בעיר בית ספר עברי מודרני.
כמו-כן, שכן בבוריסלאב "מרכז המורים העבריים בגליציה".

העיירה בוריסלאב

בוריסלאב מחוז דהורוביץ

היהודים והנפט

הפקת הנפט והגז החלה בתחילת המאה ה-19 ובוריסלאב נודעה כקליפורניה של גליציה וסיפקה כ-75% מתצרוכת הנפט של פולין. הפעילות הייתה בעיקר בידי היהודים, אשר עסקו בקידוחים, הפקה, זיקוק, עיבוד למוצרי נפט, הובלות ופקוח על אתרי הקידוח. אלפים רבים מיהודי בוריסלאב והסביבה עבדו והתפרנסו מתעשית הנפט, ביניהם רבים בתפקידים מקצועיים וניהוליים.
בתחילת המאה ה-20 החלו החברות הגדולות להיכנס עם שיטות עבודה חדשניות והוציאו מידי היהודים את השליטה בענף.
היהודים עסקו גם בתעשיה ומסחר והתארגנו בשלוש אגודות: "אגודת הסוחרים והתעשינים", "אגודת הסוחרים היהודיים" ו"אגודת הסוחרים הזעירים".
בעלי המלאכה התארגנו בארגון "יד חרוצים" ולידו פעלו קופת חולים וקופת גמילות חסדים.

הנפט והעיירה בוריסלאב

מגדלי הנפט משולבים בעיירה

יוסף וזוניה ליד באר נפט

יהודים בעירה

פועלים יהודים
בתעשיית הנפט

הפוליטיקה

כמו כל עיר שמכבדת את עצמה, קמו בה אגודות ותנועות פוליטיות רבות כגון:"חובבי ציון", "בני ציון", "אהבת ציון", "המזרחי", "פועלי ציון" והמפלגה הסוציאליסטית. העיר הייתה תוססת.
עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה הופסקה הפעילות הפוליטית והציונית עד גמר המלחמה.
לאחר המלחמה נוספו גם התנועה הרוויזיוניסטית, וי"צו ואחרות.
כמו כן ,היה גם תא מחתרתי של המפלגה הקומוניסטית.
תנועות הנוער הציוניות פעלו בעיר וקיימו חוגים ללמוד העברית, חוגים לדרמה, ספריות וחדרי קריאה.
בין ילידי העיר היה הסופר העברי מיכל ברקוביץ 1865- 1935 ממנהיגי האגודה הציונית "ציון" בגליציה, מתרגם כתביו של הרצל ומזכירו.
ערב מלחמת העולם השניה ישבו בבוריסלאב כ-13.000 יהודים.

לפי הממצאים שבידנו,
יש להניח שאבות אבותינו
היו חקלאים באזור
ביירן בגרמניה.

לאחר מלחמת נפוליון הייתה הגירה גדולה של יהודים מגרמניה והארצות הבלטיות לכוון מזרח: פולין, אוקראינה, רומניה , והונגריה. גם אבותינו היו בין הנודדים ובערך בשנים 1810-1820 עזבו את איזור ביירן שבגרמניה למזרח פולין(אוקראינה), והשתקעו באזור לבוב.

הסבא הגדול שלנו, מנחם מאיר, אבא של סבא משה יצחק, נולד בשנת 1844 באוסציקי, ואשתו חנה לבית קנובל נולדה בשנת 1844 בדהורוביץ. הם התחתנו ונולדו להם חמישה ילדים. סבא משה יצחק היה הילד השלישי.

הסבא הגדול שלנו
אליהו אוקסנברג
אבא של סבתא אלקה
נולד בשנת 1848 במסטבנק
ואישתו זלטה סלומון
נולדה בשנת 1850 בבוריסלאב

עץ המשפחה המלא מאז ועד היום נמצא בתוכנת " דורותרי (DoroTree) " אצל עמוס.

סבא משה יצחק
נולד ב-1868 בבוריסלאב
סבתא אלקה
נולדה ב-1881 בבוריסלאב
הכל התחיל בשנת 1901
כאשר שני ההורים
משה יצחק ואלקה
התחתנו, חיו באושר
הולידו ששה ילדים
גידלו אותם בעיר בוריסלאב
בבית יהודי, דתי ציוני.

לפי עדות דוד חנן בספרו "זכרונות":
סבא משה יצחק וסבתא אלקה הקימו את ביתם ברחוב מיצקביצה מס.51 בבוריסלאב (ראה מפה).
סבא ניהל בית מסחר בענף הטכסטיל וברבות הימים שהילדים בגרו ונכנסו לעסקים נהפך לעסק משפחתי בשם "האחים מאיר".
הסבא היה מאד פדנטי, ודאג לסדר ולנקיון שהיו למופת.
סבתא נהלה את הבית וטיפלה בילדים ,בבעלה ובאביה אליהו שגר בביתם עד פטירתו בשנת 1931.
הבית היה בית יהודי דתי, מסורתי, ציוני, סבא התפלל והניח תפילין כל יום. הוא ביקר בקביעות בבית הכנסת,ובתום סעודת השבת נהגו לשיר זמירות לשבת, וכך חנכו גם את ילדיהם להיות יהודים טובים וגאים.

מימין לשמאל: צילה, יוסף, פרידה, מוניש, רבקה, שמואל
סבא משה יצחק, סבתא אלקה, הסבא הגדול אליהו
חנן

בוריסלאב הייתה עיר תוססת מאד עם חיים יהודיים עשירים: תנועות נוער ציוניות, תנועות פוליטיות מקיר לקיר,תרבות, השכלה, והרבה יהדות.
כל ילדי המשפחה למדו ורכשו השכלה בלימודים כלליים, לימודי מסחר, למודי מקצוע והנדסה.
כשדוד שמואל בחר ללמוד את מקצוע המסגרות ניסו ההורים לשנות את בחירתו וכוונו אותו ללמוד שענות (זייגר מאכר), שנחשב למקצוע יותר יוקרתי ונקי, אך שמואל לא ויתר.

דוד יוסף

נולד ב-1903 מסיים לימודיו ונכנס לעסק המשפחתי. הוא נכנס בשלב מסויים לעסקי הנפט ורוכש לו שתי בארות.
בשנת 1928 מתחתן עם פרידה ונולדים להם שלושה ילדים:
חיים אימק 1929
זאב זיגו 1930
אריק ארוש 1933
החיים הטובים זורמים, הילדים גדלים באווירה של חופש ותרבות כפי שמראות גם התמונות.

יוסף

פרידה חיים וזאב

חיים זאב ואריק

משפחת יוסף בחופשה

פרידה חיים וזאב

דוד מוניש

נולד ב- 1905, הוא הספורטאי של המשפחה, משחק כדורגל בקבוצת "קדימה" בבוריסלאב, מסיים לימודיו ונכנס לעסק המשפחתי.
בשנת 1933 יוצא לארץ ישראל לבקר את אחיו שמואל שעלה ב-1929 כחלוץ, ומתאהב בארץ.
יחד עם שמואל ושושנה הם יוצאים לטיול לאורכה ורוחבה של ארץ ישראל.
הוא חוזר לבוריסלאב.
בשנת 1938 הוא מתחתן עם גניה ויחד הם נוסעים לפריז לירח דבש.
בשנת 1940 נולד בנם בכורם שמואל.

מוניש וגניה ביום חתונתם 1938

מוניש וגניה בפריס

מוניש ושושנה

שמואל שלמה ומוניש

מוניש

מוניש שושנה ושמואל

מוניש ושמואל

לאה ועדה

לאה

עדה

דודה צילה

דודה צילה היא הבת הראשונה לאחר שני בנים. ציונית בדמה, היא מסיימת את לימודיה בהצלחה. בשנת 1937 היא מתחתנת עם זוניה שהיה מהנדס בתעשית הנפט המקומית ונולדות להם שתי בנות:
עדה 1938
לאה 1940

זוניה וצילה

זוניה עם קבוצתו

דוד שמואל

נולד ב- 1909 הוא החלוץ של המשפחה, ציוני וקשור לארץ ישראל בכל נימי נשמתו.
הוא מסיים את לימודיו המקצועיים ומכין עצמו להגשמת חלומו לחיות בקבוץ בארץ ישראל.
בשנת 1929 הוא עולה לארץ ישראל במסגרת השומר הצעיר ומצטרף לקבוץ "עין המפרץ".
הוא יוצא לעבודות ברחבי הארץ : משתתף בהקמת תחנת הכח בנהריים, עובד במפעלי ים המלח ובמוסכי הרכבת המנדטורית, שבאותם ימים היו מפעלי החיים של ארץ ישראל.
הזמנים קשים, אין עבודה, ואין פרנסה במסגרת הקבוץ. שמואל מחליט לעזוב ולחפש את דרכו.
הוא פוגש בשושנה וקובע את מגוריו בחיפה.
אחיו מוניש מגיע בשנת 1933 לביקור בארץ והם יוצאים למסעות ברחבי הארץ.
שנה לאחר מכן, ב 1934 שמואל ושושנה מתחתנים ומולידים שלושה בנים:
גדעון 1935
עמוס 1937
אלדד 1943
בשנת 1942 יוצא שמואל לעצמאות ומקים את מפעל המתכת "חיש".

שושנה

שמואל ושושנה ברכבת

שמואל ושושנה בחתונתם

שמואל במרכז בבוריסלאב

תחנת הכח בנהריים

שמואל

שמואל שלמה ומוניש

מוניש בבקורו בארץ

גדעון

גדעון עמוס ואלדד

המשפחה

המשפחה

גדעון ועמוס

דודה רבקה (רגה)

נולדה ב-1912, סיימה את ביה"ס התיכון הפולני בבוריסלאב, למדה עברית, והייתה בקיאה במנהגי היהדות וחוקיה. הייתה חברה בתנועת הנוער "גורדוניה".
ב-1929, ליוותה את אחיה שמואל לשיירת החלוצים כשעלה לארץ ישראל.
בשנת 1933 זכתה בתחרות ונתקבלה כסטודנטית בפקולטה לכימיה של הפוליטכניון בלבוב.
רבקה הייתה בין הבודדות שנלחמה על זכותה ללמוד וניצחה.
בשנת 1939 סיימה את לימודיה והוסמכה כמהנדסת לכימיה.

רבקה

רבקה

רבקה וסבתא אלקה

רבקה צילה ועדה בעגלה

רבקה

רבקה וחיים (אימק)

דוד חנן

נולד ב-1914, בן הזקונים, וגדל בצל אחיו ואחיותיו הגדולים באוירה של ציונות ולאורו של אביו בצד הדתי.
כבן הזקונים, היה קרוב מאד להוריו, עזר לאביו בעסק המשפחתי תוך כדי לימודיו והצטרף לעסק המשפחתי בסיום לימודיו.

חנן בצעירותו

חנן בחופשה

תעודת עבודה

חנן כבחור

חנן ובנות אחותו עדה ולאה

חנן וארוסתו לינה

1 תקופת המלחמה 1941-1945

המלחמה משבשת את חיי המשפחה.
דוד חנן מגוייס לצבא הפולני בספטמבר 1939 ולאחר ימים ספורים נופל בשבי הגרמני.
הגרמנים נכנסים לבוריסלאב , ונסוגים לאחר הסכם אי התקפה עם הרוסים.
אוקראינה עוברת לידי הרוסים ובתוכה גם לבוב ובוריסלאב.
בכך מתנתק דוד חנן, שנמצא בשבי הפולני, מהמשפחה.
דודה רגה מצליחה לאתר את חנן ברשימות הצלב האדום, חוצה את הגבולות ומצליחה לפגוש את חנן.
לאחר מכן, היא עוברת שוב את הגבול וחוזרת לבוריסלאב.
זוניה מגויס לצבא האדום ועד סוף המלחמה לא יהיה קשר בינו לבין המשפחה.
לימים סיפר כי התמונות של צילה אישתו ובנותיו עדה ולאה שנשא בכיסו חיזקו אותו בימי המלחמה הקשים.
חנן מצליח, לאחר כשנה בשבי, להערים על שומריו, משתחרר, אך לא יכול לחבור למשפחה בבוריסלאב, בגלל הסיכון הרב הכרוך בחציית הגבול לרוסיה.
כך הוא נשאר בצד הפולני עד פרוץ המלחמה בין גרמניה לרוסיה ביוני 1941

חנן בשבי הגרמני

לאה

זוניה בצבא הרוסי

זוניה בצבא הרוסי

עדה

עם כיבוש בוריסלאב עלידי הגרמנים מקבלים האוקראינים יד חופשית "לטפל" ביהודים והם פותחים באלימות והתעללות ביהודי העיר.
גם סבא משה יצחק נופל לידי האוקראינים מושפל ומוכה עד לאובדן הכרתו.
הוא לא מצליח להתאושש, ובדצמבר 1941 הוא נפטר ונקבר בבית הקברות בעיר.
המצב בבוריסלאב נהייה מסוכן מיום ליום והמשפחה מתפצלת: דוד יוסף, פרידה, זיגו וארוש נשארים בבוריסלאב ומתחבאים אצל הגוי שמעון ניידק (Shimon Najdek) כל משך המלחמה ובשל כך מקבל מ"יד ושם" את התואר חסיד אומות העולם. (ראה כתבה בעתון)
דודה פרידה, שחלתה במקום המסתור ולא ניתן היה להשיג עבורה עזרה רפואית נאותה,נפטרה במאי 1944.

בדיקות מסמכים

הגרמנים נכנסים לעיר

פרידה

קברו של סבא משה יצחק

בית הכנסת עולה באש

שוטרים אוקראינים

שמעון ניידק חסיד אומות העולם

יתר המשפחה

צילה עם בנותיה עדה ולאה,מוניש עם אשתו גניה ובנם שמואל, סבתא, חיים, רגה, וחנן עוברים לעיר לבוב, בה יש יותר סיכוי להתחבא.
דוד חנן ודודה רגה לוקחים על עצמם את האחריות הכבדה להסתיר את המשפחה ועושים זאת בעזרת אלף ואחת תחבולות ובהצלחה, עד שבמאי 1943 יוצאת דודה רגה כהרגלה מדי יום מהמחבוא למכור חפצים ולקנות מזון ונתפסת ע"י הגרמנים, אך מצליחה להעלים את הניירת המסגירה על מקום מגוריה ובכך מצילה את המשפחה. לאחר המלחמה היו עדויות כי נלקחה עם עוד 3.000 נשים והוצאה להורג.

משפחה מדומה

חטיפת יהודים ברחוב

מכירת חפצים ברחוב

מוניש וגניה בזמנים הקשים

עבודה תחת הטלאי הצהוב

משפחה מדומה

גניה-תמונת פספורט

ז אחרי המלחמה

ביולי 1944 משחררים הרוסים את לבוב מידי הגרמנים ואז מתחילים השורדים לצאת ממחבואיהם והעקורים לחזור למקומות מגוריהם. המשפחה מתאחדת, וחוזרת לבוריסלאב .
דודה פרידה מובאת מקברה הזמני לקבר ישראל.
דוד זוניה חוזר מרוסיה ומתאחד עם צילה והבנות.
דוד חנן מתחתן עם לינה, שהכיר בתקופת המלחמה.
דוד יוסף מתחתן עם הנקה, ויפה מצטרפת למשפחה.
סבתא אלקה מצטרפת לצילה ומשפחתה.
הקשר עם הדוד שמואל מתחדש.
המשפחה עוברת לעיר לודג' ושלושת האחים,יוסף, מוניש וחנן פותחים עסק קמעונאי לטכסטיל, בשם "אחים מאיר", כפי שהיה בבוריסלאב לפני המלחמה.
לאחר כשנה עוזבות ארבע המשפחות את פולין דרך גרמניה ואיטליה ועולות למדינת ישראל, אחת אחר השניה.

איחוד משפחתי

חנן ולינה

תעודת עובד של חנן

יוסף הנקה ויפה

זוניה צילה

איחוד משפחתי

גן ילדים במחנה

סבתא וצילה

לאה,עדה,שמואל,יפה

יוסף יפה והנקה

מוניש שמואל וגניה

מוניש שמואל וגניה

בשנים 7-1945, משפחת הדוד שמואל מתבססת בארץ, ולאחר שנות נתק ואי ידיעה את אשר קורה למשפחה בפולין, מתחילות להגיעה ידיעות ומכתבים המספרים על מצב המשפחה ותכניותיה.
29 נובמבר 1947 מתקבלת באו"ם החלטת החלוקה של ארץ ישראל
30 נובמבר 1947 פורצת מלחמת העצמאות לאחר שצבאות ערב פולשים לארץ ישראל.
14 מאי 1948 הכרזת המדינה, היא מדינת ישראל.
7 ינואר 1949 מוכרזת הפסקת אש ובעקבותיה מסתיים פרק זה של מלחמת העצמאות.

בתוך התקופה הזו, בשנת 1947 עולה משפחתה של דודה צילה, זוניה, עדה, לאה וסבתא אלקה לארץ, ונקלטים בביתם של דוד שמואל ושושנה.
לבית היו שני חדרים ומרפסת סגורה: בחדר אחד גרו שמואל שושנה וילדיהם: גדעון, עמוס ואלדד.
בחדר השני גרו צילה, זוניה, הבנות עדה ולאה, וסבתא אלקה.
בתוך חודשיים להגעתם נולד משה והוכנס גם הוא לחדר המשפחתי.
המרפסת הסגורה שמשה כחדר אוכל ומקום התכנסות והאזנה לקורות המשפחה בזמן המלחמה.
לאחר כשנה, הם קונים בית ברחוב ח' (השיירה) פינת כביש ראשי (אח"י אילת) בקרית-חיים.

שמואל בעבודה

גדעון עמוס ואלדד

שושנה בגינה

סבתא אלקה והנכדים

עדה משה ולאה

הבית ברחוב ח'

משפחת שמואל

שנת 1948

זיגו עולה על אניית המעפילים "אקסודוס" היא יציאת אירופה, עובר את כל התלאות שעברו האניה ונוסעיה בהגיעם לחופי הארץ ובגרושם חזרה לגרמניה והורדתם בכח לחוף.
בסופו של דבר עולה לארץ ב-1948 ומתגייס לצ"הל, בית הדוד שמואל משמש לו כבית ראשון בזמן שירותו הצבאי,
"חיש", מפעלו של הדוד שמואל נרתם למאמץ המלחמתי ומייצר משוריינים לצבא הצעיר.

זאב (זיגו)

יציאת אירופה / אקסודוס

יציאת אירופה / אקסודוס

יציאת אירופה / אקסודוס

שמואל מייצר משוריינים

שנת 1949

חיים עולה לארץ כמדריך במסגרת "הנוער הציוני פולין" ונקלט בקיבוץ תל יצחק שליד נתניה.
ילדי המשפחה זוכים לאירוח אצל חיים בקיבוץ והשמחה רבה.
לאחר כמה חודשים מצליח חיים להתחיל ללמוד בטכניון אך כעבור ארבעה חודשים הוא נקרא לשירות צבאי.
דוד מוניש, גניה, שמואל זאביק שנולד לאחר המלחמה בגרמניה ואמא של גניה עולים לארץ ונקלטים בבית שמואל ושושנה.
לאחר כשנה עוברים לתל אביב, שם נולד בנם השלישי, משה ופותחים מפעל לגזוז ביפו.
דוד חנן ולינה עולים לארץ נקלטים בבית דודה צילה ולאחר מכן רוכשים דירה בחיפה.
מולידים שני ילדים:
דב 1950
ריביק 1954
בשנת 1950 דוד יוסף, הנקה, ארוש ויפה עולים לארץ ונקלטים בבית דודה צילה ולאחר תקופה רוכשים דירה בחיפה.

שמואל זאביק ומשה

שמואל וזאביק

מוניש,שמואל,זאביק, גניה

חנן,לינה ודב

חיים (אימק)

דב וריביק

סבתא והמשפחה

בני הדודים

ח ושבו בנים לגבולם

בשנת 1950 כל החמולה הגדולה נמצאת בארץ וכל משפחה בפני עצמה מתחילה לבנות את עתידה.
הדודים יוסף, מוניש וחנן פותחים את החנות "אחים מאיר" לבגדי גברים, מצליחים ופותחים סניף גם בתל אביב.
הם ממשיכים ביחד עד שנת 1986 ואז סוגרים את החנות ויוצאים לפנסיה.
בני הדודים ממשיכים כל אחד בדרכו:
חיים פותח חנות מתנות. זיגו יורד לאילת ועובד בנמל. ארוש פותח חנות הלבשת גברים.
יפה מסיימת לימודיה באוניברסיטה וממשיכה בהוראה.
שמואל נודד לארה"ב למטרות לימודים וממשיך שם את חייו ועסקיו.
זאביק ומשה פותחים חנות להלבשת גברים "אחים מאיר", שהופכת לאחר שנים לרשת בפריסה ארצית.
דב לומד כלכלה וראית חשבון ופותח עסק עצמאי.
ריביק בוגרת אוניברסיטת חיפה במגמת חינוך ועוסקת בהוראה.

האחים מאיר
הלבשה

דובי ריביק חנן ולינה

שמואל

אריק יפה זאב חיים

דודה צילה, משפחתה וסבתא עוברים לתל אביב.
זוניה עובד במספר מקומות עד שמצא את מקומו במקורות / ת.ה.ל, שם הוא משקיע את מיטב מרצו ותורם רבות לפתוח משק המים החדש והמודרני.
עדה מסיימת למודי כלכלה באוניברסיטת תל אביב.
לאה יוצאת לקבוץ, לומדת הוראה וממשיכה במקצוע גם לאחר עזיבת הקבוץ.
משה מסיים את לימודי ההנדסה ונכנס למעגל העבודה.

זוניה בעבודה

המשפחה

הדוד שמואל ממשיך לפתח את מפעל המתכת "חיש". גדעון, עמוס ואלדד ממשיכים את פועלו ובשנת 1972 מקימים את המפעל החדש בשם "עגם", שמתפתח לקבוצת מפעלים שעוסקים בתכנון ייצור ושווק מוצרי מתכת לשוק האזרחי, הצבאי ולייצוא.
מקבלים את פרס הייצוא של בנק הפועלים לשנת 1988.

"עגם" בשלביה הראשונים

בשנת 1959 מנציחה המשפחה את דודה רגה בתרומת ספרים לספרית "בית המהנדס" בתל אביב בתחום ההנדסה הכימית, המקצוע בו התמחתה.

אינג' רבקה (רגה) מאיר ז"ל

שש-עשרה שנה עברו מאז נרצחה באכזריות ע"י הנאצים בעיר לבוב יערית דמיתה מושיקה לפניני מדי פעם ובכל מיני המצבניות, שעני הזכו השונים שבאו לאחר מכן לא היתה באפשרותם למחוק את זיכרונה ואת מעשיה עד היום הזה.

נולדה בעיר בוריסלב שבגליציה המזרחית — עיר בארוך הנפט העשירים ושבריה האיוקרטי, משפחתה בעלת מסורת יהודית הצניעה כל בילדותה חינוך יהודי שרשי, בתוך שאיפה לסודרניזציה של החיים ההולכים ומתקדמים. מגרה כיים תיכוני פולני, לפרה גם עברית והיתה בקאה במהגרי היהדות והקיה, היתה חברת תנועת «גורדוניה» ולחתה ב1930 את אחד מאחיה לציירת חליצים לעלי ארצה.

בשנת 1933 זכתה בתחרות ונתקבלה כסטודנטית המקילטה לכימיה של הפוליטכניון בלבוב. אין להעלות כעת על דעת יהודי הלומדים בארץ, כמה תלאות היו מנת חלקו של סטודנט יהודי בכייס גבוה פולני בימים ההם, הקשיים נבעו לא דוקא מעומס הלימודים או מהמצב החמרי שלו — אלו הן פרעידות מכוכרות, אבל לא העיק ריות.

נקודת הכוכר היתה בניצאו הנועי, שביעות עכרו ילפ עברים מדשים מכלי שאפשר היה להיכנס לאולם הרצאות, מעבדה או ספריה. הסטודנטים הפולנים הלאומנים עשו הכל כדי לדחוק את דגלי היהודים מלהעמיק דעת ולרכיש מקצוע מכוי. רגה היתה בין הספורדי שנלחמה לזכויותיה ללמוד — ונימחה. בשנת 1939 סיימה את לימודיה ונתם מכה כאינגינר לכימיה.

והנה פרצה מלחמת העולם. אחיה שכיום לצבא פולין לא חזר הביתה. חבריה, בני עירו מסרו שהאיחו בקרבות קרקוב. הקרב היה שם קצר. ראי שיצא שלם — יחכן ונמצא בשבי. כל המשפחה היתה מוצאת לגירלי. לא הגיעו ממנו שום ידיעות. למרות שפצרי הדשים והחיים בפעסר הסיכוי החדש החלו להכנס לסטלילם.

רגה עסיקה אז בהכנין מבצע גבוי סיכוח — לחפש את אחיה בגרמניה. לא עזרו הסברי בני המשפחה והט־ צרותיהם להיעזר במבצע מסוכן. הקשור בחציית הגיכה גבולית בזמן פלחמה ולעזרת חיטושים אחרי אום שבשבי, ללא כל כיטחה.

היא יצאה לדרך מלאה פרץ ואמונה עזה בשליחותה בשבירה חיק לפן ומפה כחובות למשפחיין יהודים בערים שונות בפולין המיכרית לכני משפחתה. אחיי שקבוצה מספר בבילית שהיי בין דיסיה ושולין לשעבר והחבל שסופח לגרמניה. הודה גם לגרמניה והגיעה לקולן, האמי בורג ובברלין, שבקיבוציה מצאה את המשלג בו חנה אחיה השבחי. היא מצאה את הדרך הלילית להתראות אתו, לבלות במחיצתו מספר ימים ולהביא לו את סלוא העיזוד המיסרי והחמרי. לאחר שהצטלמה אתו מספר פעמים מאצה לעצבי עד יביא יום ויעיזורה. היא חזרה הביתה אחרי למעלה מארבעה חדשים של נדידים ותלאות רבות. אין לתאר את סבלה של הבהורה הצעירה לחזיר הביתה עם תמונות אחיה בלבד, היא ראתה בזה שליחות בלתי מוצלחת, בעצה שכל היהודים המחבלו עלה כעל מיבורה אמיצת לב, בעלת יוזמה עם טושר תבצון וביצוע מהיר.

*

לאחר זה החליטה להמשיך בעבודתה המקצועית. אבן נתקבלה כמנהלת המעבדה של בית החרושת הגדול לשמ־ רים בלבוב. התקופה יפה במקצועה, היתה מסורה לתפ־ קידה ידעה לבצעו ביאה למהנים. סמיעותה וגעים הליכי־ היה קרבי אליה לבבות העיבדים אתה יחבאים במחצהה. פרי עבודותיה הקודמות היו : מחקר מקיף על ניצול הגזים הטבעיים בתעשיית הנפט ועבודה דיפלומה על תעשיית הפיח ע"י תימצון הגז הטבעי.

ודגה באה התקופה הקראנית ביותר שבפלחמת העי־ לם השניה — השואה. שלא היתה דומהה בתילות המין האנושי. גרמניה התכוסה את כרהיה בימי 1942 ובמשה את לבוב מספר ימים לאחר ההתקפה. רגה נתקה מביה הוריה שבבוריסלב. לראנתיה לא היה גבול. יום אחד הופיעה בבית הוריה, הגיעה ברכבת למדות שזה היה אסור ליהודים. לאחר מספר אקציות בהן נפלו קרבנות במספר לא מבוטל מיודעי המקום נראה לה, שאין כל תועלת להישאר בעיקום ולחכות בתוך ליום המות. מברה והבוריתה יעצו לה לעזוב את העיר והמשפחה, להחליף את שמה ותעודותיה ולחלוק בין הגויים. היא לא קבלה דעות כאלו. לפי הצעתה הודלם, שכל המשפחה תעבוד ללבוב ותקים את עצמה במקומות סמוזרים בצד «הארי־ אי» המבצע תגנדה רגה ובוצעת איתו לכל פרטיו בהצלחה.

*

צרות השורה האלו מלהביל את כל פרטי הקרוה, ההתרחשויות והסבנות שעברו עליה ועל המשפחה בלבוב. רוב ריכון של הדאגה רבצו עליה. היא היתה מסתבנת ביותר. יצאות למבוך דברים ומכוסה אינל ומפרסים היד ניים הדרושים לחיים המצומלי של בני המשפחה. היא דאגה גם לעזוד את המוכאים במיבלם, לא מפרה על קשייה ומבלותיה. אלא ידעה לעמוד בצמיג עליו כל סיטיד על חקיות ממוכנת. היא חיזקה את אמונתם ותקוותם שהעץ יחלוף מהר, המלחמה תיגמר, המשפחות תאחדנה ויחיי בשלוה כמקודם. הילדים הקטנים בני הצחים ישחי בחוד הקטנות התבללי כל הימים בבית והציק למבוגרים מדי פעם, מבלי שידעו למה פוסחה בוורלם לסבת ההמגרכות תמידי.

היא יזעה להמציא בכשרינה הרב משחקים ועיסוק בשביל כל אחד מהם, להשקיעם בהשתוללותם וללמדם תלך משחק מיפור ואמנה.

ולחלים, ימי חיפל אחרוני יחדיי לבוב שבמחנה יא עבמקה. ביום האביב הימה של ה־31 במאי 1943 יצאה דוה מביתה למכור משתי או להחליפו במזון. היא לא חזרה יותר. מהדשים במסטרה, כפי שנמסר למחרת היום נידע, כי שכנה לשעבר, פולניה, עצרה אותה ומסרה אותה לשוער הס.ס. היה ברור לכל כי הצלחה ברגע האחרון להשמיד את תעודתה, אחרת היו מוצאים לפי כתיבתה את כל משפחתה. היא עברה את סדר העיניים האכזריים כזמן קצר. המענים לא הוציאו ממנה כל ידיעה על מוצאה ומשפחתה, אולם לקחו את חייה הצעירים והיא רק בת 29. היא בוערה בסיבמה אבל הצליחה להציל את חיי המשפחות היקרות לה. חמשה־עשר איש נתיחמי באותו יום מאדם יקר להם מכל וביצדם אמת היה אחנו בארץ ומתאבלת עליה ללא נחם.

גורלה האכזרי ואין לזו תחליף, היתה אישיות מב־ ריחה עם כל הסגולות של אשה יפה ונעימה הליכות, עדה לנעשה מסביבה, דואגת למשפחתה ולזולת היתר נאשר לעצמה.

*

הדבה זמן התלבטה משפחתה כיצד להנציח את זכרה הנעלה והברוכה. והנה ניתן הביטוי המתאים ע"י תרומת ספרים יקרי ערך בסקצוע הביטה התעשייתית לספרית אגודת האינג'ינדים.

יהי זכרה בריך.

אינג' ז. שוחם

בשנת 1978 נערך מפגש שורשים ראשון בחיפה בניצוחו של דוד חנן.
הוא מכין לוח שורשים שמלווה אותנו עד היום, אך אינו מסוגל עוד להכיל את גידול המשפחה.
לאחר פטירת דוד חנן, לקח עמוס על עצמו לעדכן ולשמור את רישום העץ המשפחתי על תכנת "דורותרי"
המאפשרת לשמר ולהוסיף נתונים רבים על כל פרט בודד במשפחה.

פנל דודים בניצוח חנן

משפחת יוסף

משפחת מוניש

משפחת צילה

משפחת שמואל

משפחת חנן

המשפחה בשלמותה

מפגש שני היה ב"יער בחדרה" בשנת 1989.

המפגש
המשפחתי
השני

דוד חנן כתב את הספר "זיכרונות", על תולדות חייו, ובכלל זה את קורות המשפחה בשואה.
בשנת 1999 מתכנסת המשפחה לחלוקת הספר.

והחיים זורמים להם תוך חגיגות ושמחות, חתונות, לידות, בר/בת מצווה, חתונות כסף, נכדים, נינים ועוד...

משפחת סלומון מצרפת

דודה שושנה מוציאה בשנת 2004 ספר בשם "חיי בעקבות שורשי" ובמסיבה שנערכת לכבוד האירוע מחלקת את ספרה לכל בני דודי מאיר.

BORYSŁAW
UL. MICKIEWICZA

ul. WOJCIECHOWSKIEGO
Knöpel
Strohsack
tabaczewski
Vogel
Bubbinder
Lew
Klosz
König
Reichmann
Spółdzielczy
Antler
Korach
Reiter
ul. DROHOBYCKA
ul. MICKIEWICZA
ul. SZCZEPANOWSKIEGO
Altschüler
Spector
Schapiro
Dichter
Zucker
Horowitz
Schneeberg
Meijer
KOPAL
2

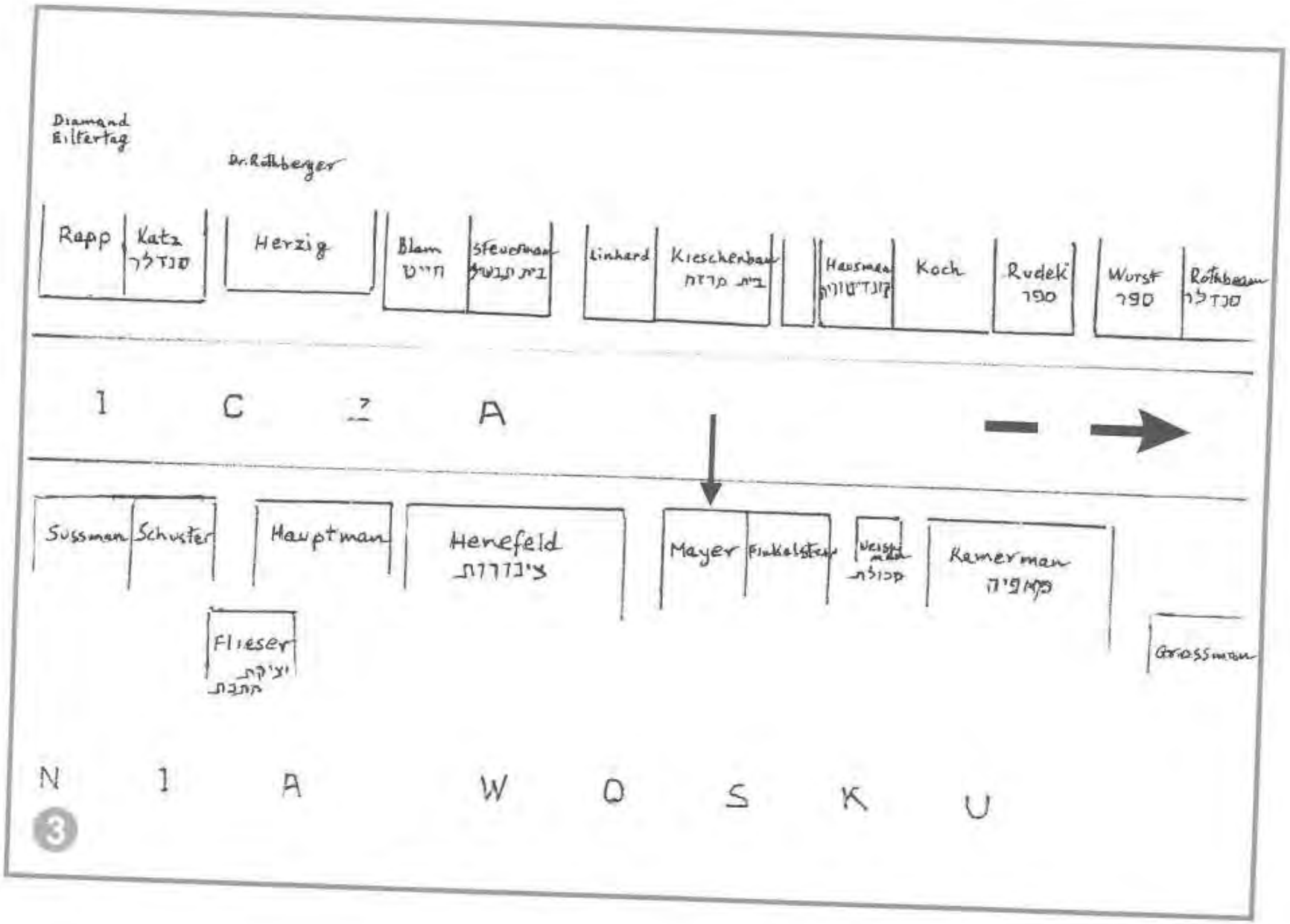
Diamand
Eilfertag
Dr. Rothberger
Rapp
Katz
Herzig
Blam
Linhard
Koch
Rudeki
Wurst
Rothbaum
1 C Z A
Sussman
Schuster
Hauptman
Herefeld
Mayer
Finkelstein
Kamerman
Fliesser
Grassman
N I A W O S K U
3

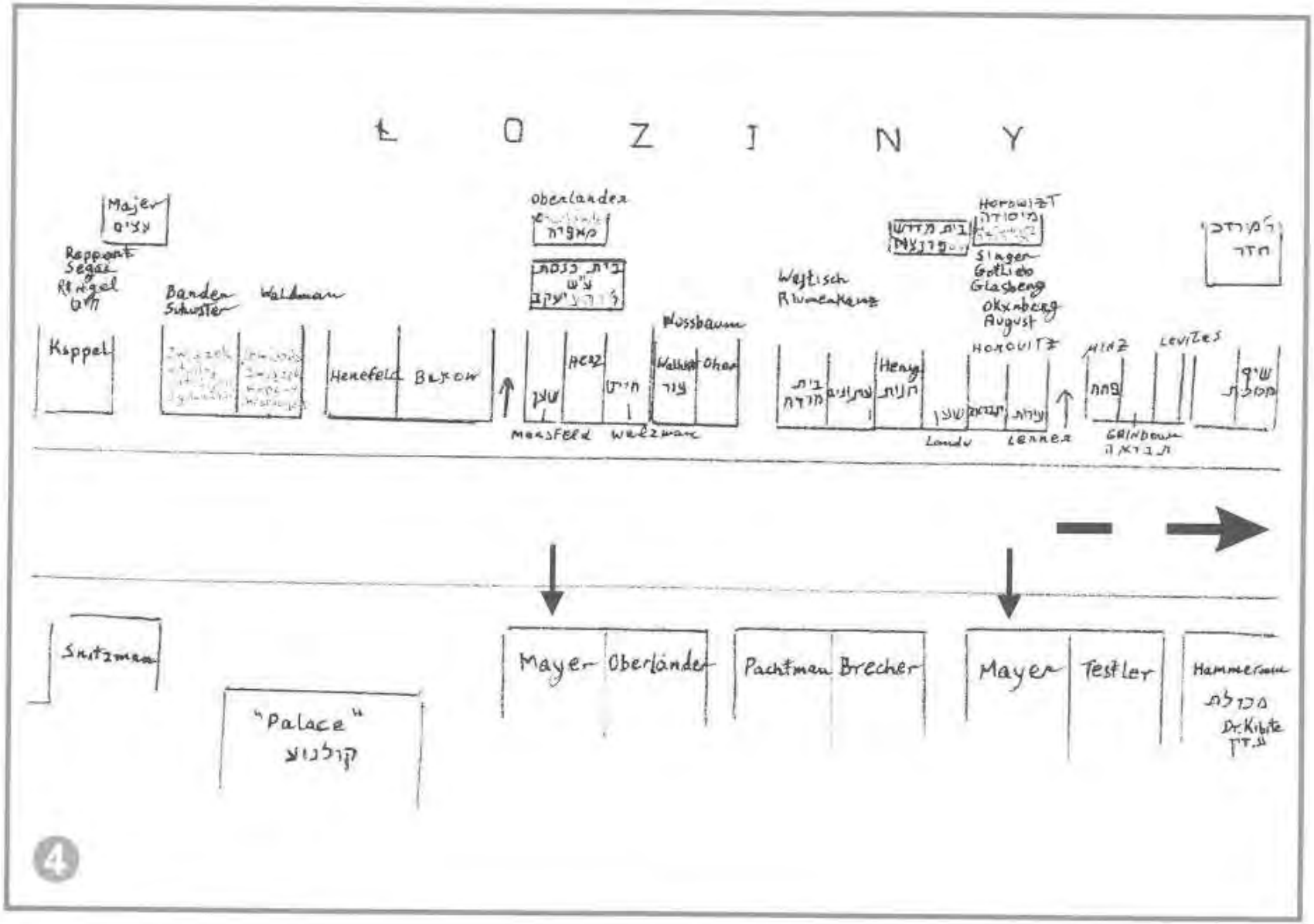
ŁOZINY
Majer
Rapport
Segal
Ringel
Kippel
Barden
Schuster
Waldman
Henefeld
Belzow
Oberlander
Nussbaum
Weltisch
Blumenkranz
Horowitz
Singer
Gotlieb
Glasberg
Okxnberg
August
Horovitz
Hirz
Levites
Grindow
Measfeld
Welzman
Landu
Lerner
Snitzman
"Palace"
Mayer
Oberländer
Pachtman
Brecher
Mayer
Testler
Hammerman
Dr. Kibrik

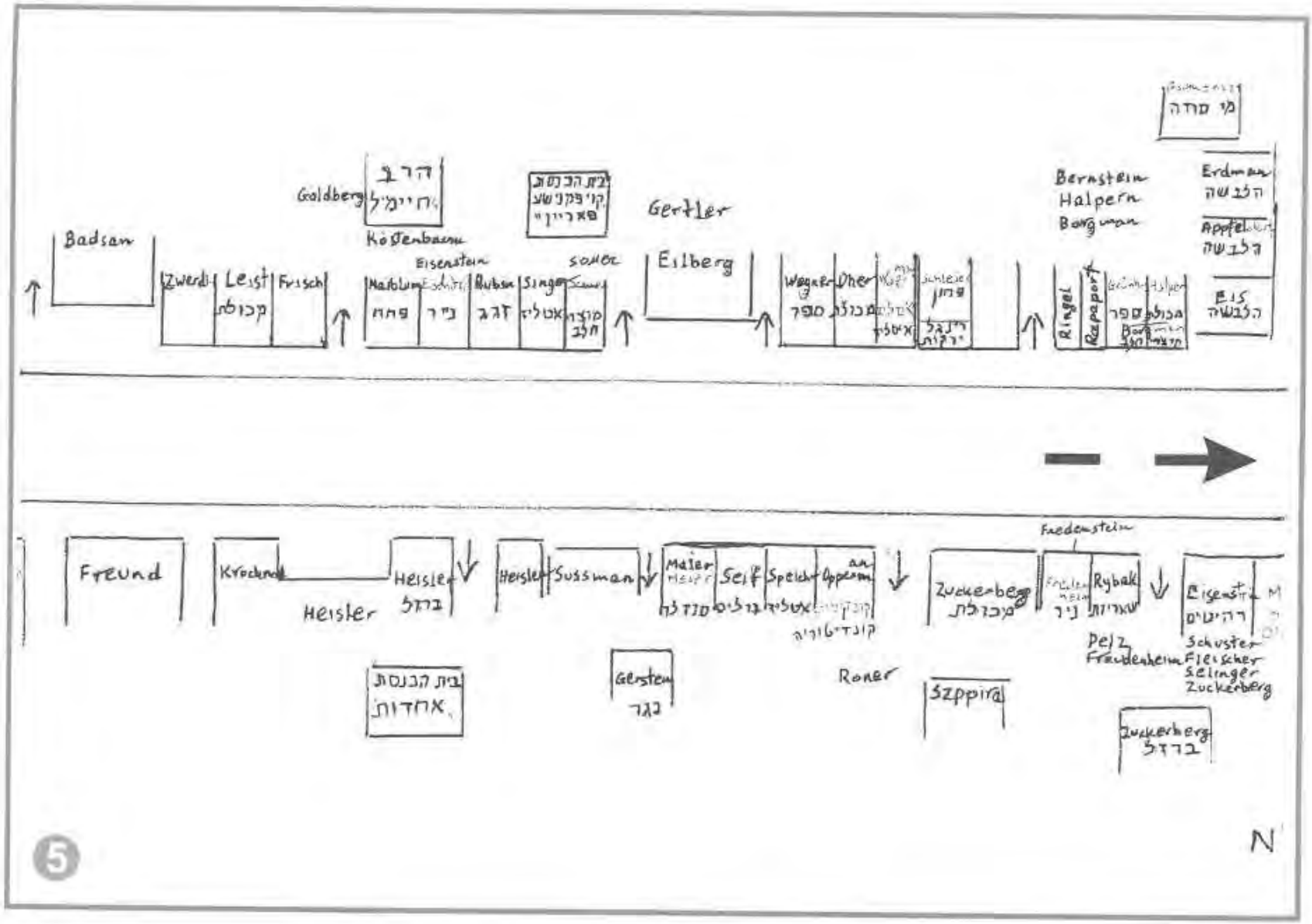
Badsan
Zwerdling
Leist
Frisch
Goldberg
Kostenbaum
Eisenstein
Melblum
Rubin
Singer
Sauer
Gertler
Eilberg
Weger
Ober
Bernstein
Halpern
Borgman
Ringel
Rapaport
Erdman
Freund
Kroch
Heisler
Heisler
Sussman
Maier
Seif
Speicher
Zuckerberg
Friedenstein
Rybak
Eisenstein
Schuster
Fleischer
Selinger
Zuckerberg
Pelz
Freudenheim
Gerstein
Roner
Szpira
Zuckerberg
N

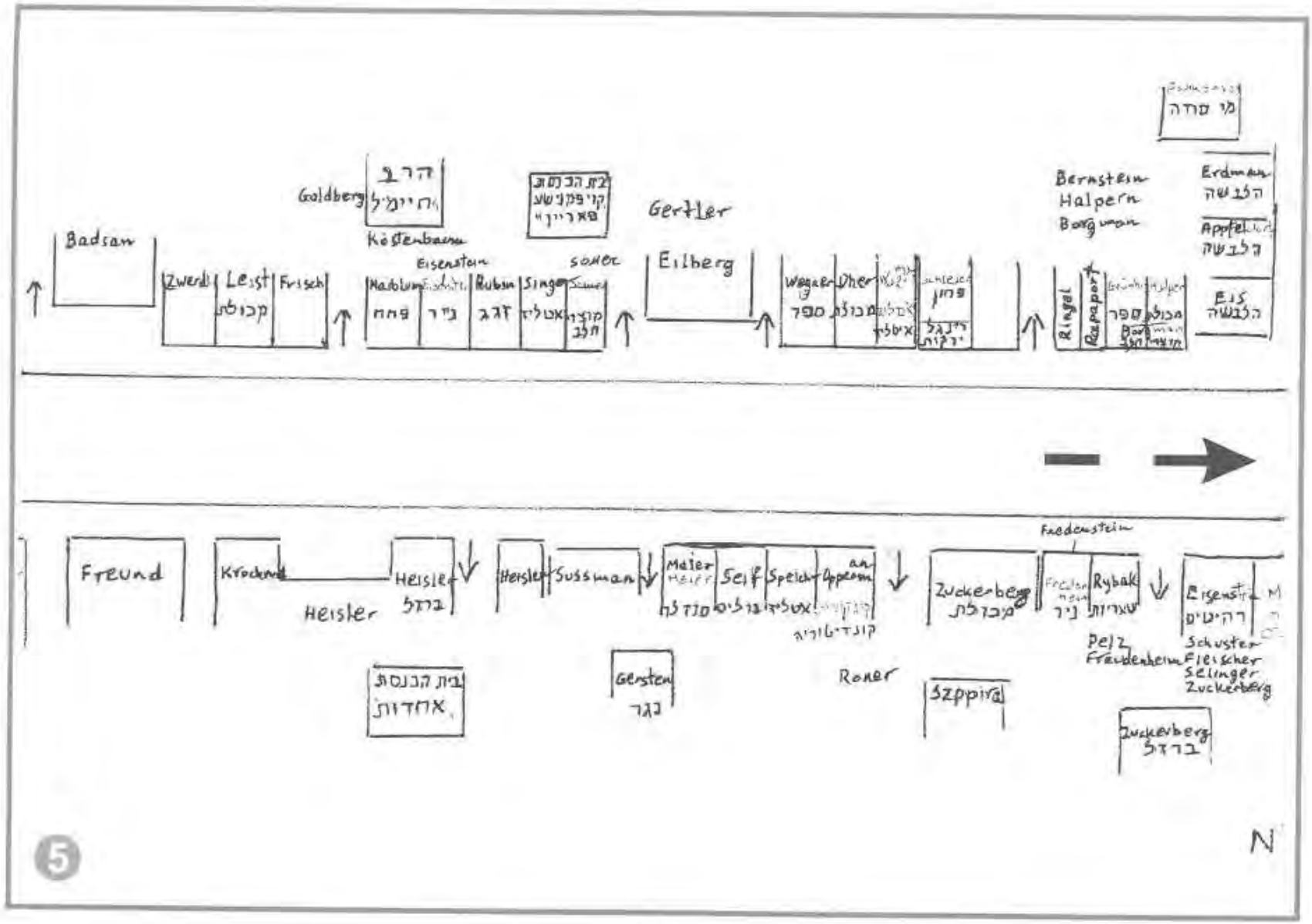
Badsan
Zwerdl
Leist
Frisch
Goldberg
Kestenbaum
Eisenstein
Rubin
Singer
Gertler
Eilberg
Weiser
Bernstein
Halpern
Borgman
Erdman
Ringel
Rapaport
Freund
Kroch
Heisler
Heisler
Sussman
Maier
Seif
Speicher
Zuckerberg
Friedenstein
Rybak
Pelz
Freudenheim
Schuster
Fleischer
Selinger
Zuckerberg
Gersten
Roner
Szpira
Zuckerberg
N
5

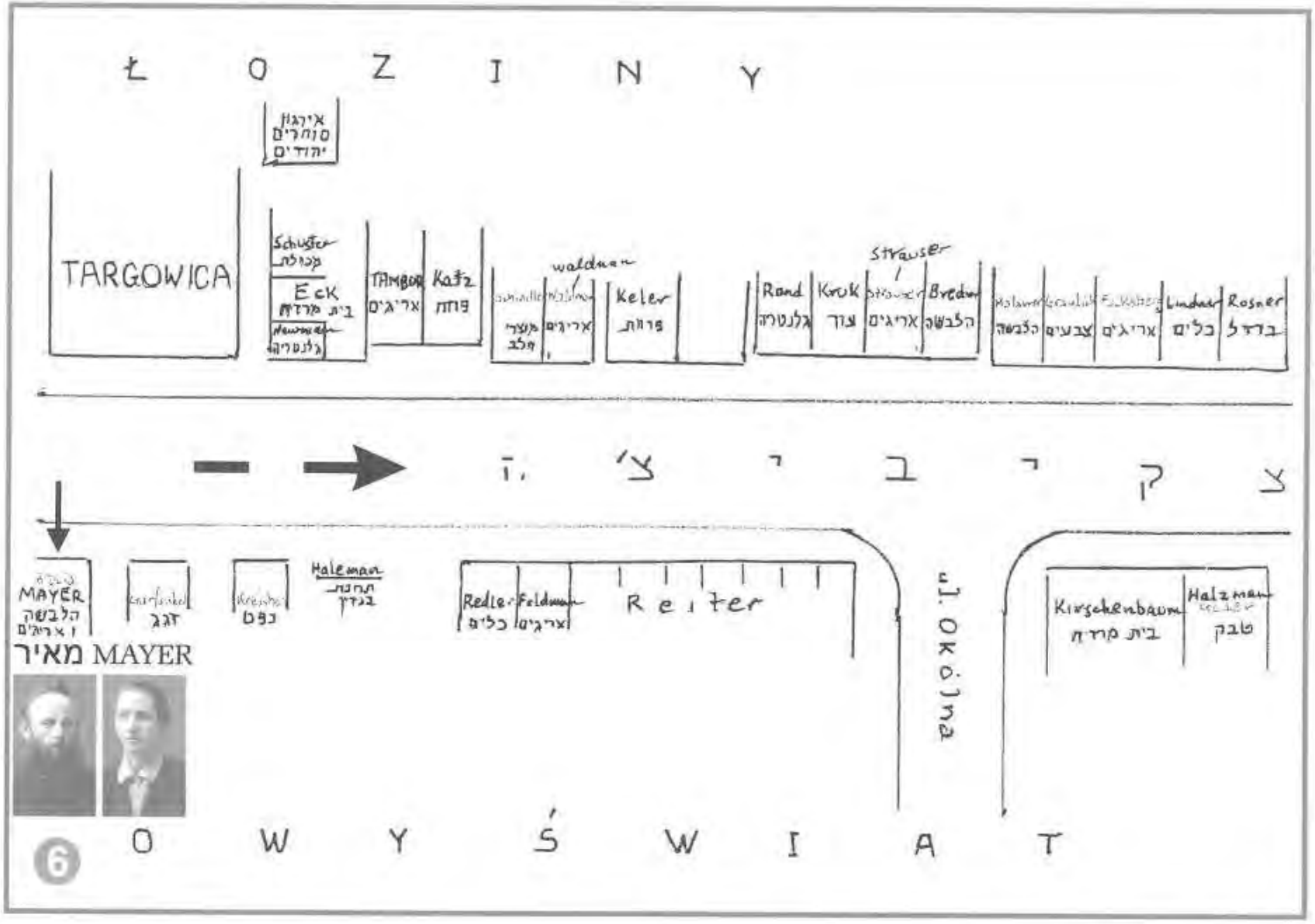
ŁOZINY
TARGOWICA
Schuster
Eck
TAMBOR
Katz
Waldman
Keler
Rand
Kruk
Strauser
Bredow
Lindner
Rosner
Haleman
Redler
Feldman
Reiter
MAYER
מאיר MAYER
Kirschenbaum
Halzman
ul. Okólna
OWYŚWIAT
6